

ČÁST II

Kapitola šestá

NEBEZPEČÍ A BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ V PRŮBĚHU OTVÍRÁNÍ A BUDOVÁNÍ. MOŽNOSTI NEZDARU PŘI PŘECHODU

Výtah z knihy „Základy lidské duchovnosti“, str. 213 – 219, 6. kapitola, část II.

Doba mezi stavem duchovní stagnace a smrtí starých, konvenčních, tradičních, nenormálních, nepřirozených a chaotických trendů a návratem k duchovnímu pokroku se může nazývat dobou přechodu. Toto období je plné nebezpečí, rizik, obav a starostí a vyžaduje si jejich uvědomování a jistou opatrnost.

Jakékoli staré systémy, stagnující hromadění a ideje, etablované životní styly, „pohodlně“ vžitá situace atd. mají sklon bránit změnám. Nechtějí se hýbat a vynakládají veškerou snahu na udržení své vlastní existence a vlastního trvání za každou cenu. Toto lpění na starém a to, že se zároveň brání novému, ohrožuje jejich život. V samé své povaze a kvůli sklonu potlačovat vše, co je neznámé, nepoznané a co se nezažilo, obsahují mnohá rizika. Vždy se zdá být snadnějším, bezpečnějším, jistějším a pohodlnějším nacházet se v situaci, která je známá, poznaná a dobře zažitá. Bez ohledu na to, jak zlou a mizernou může být. To je známý sklon každé ideje a situace. Čím déle se něco přijímá a udržuje, tím větší odpor se bude klást proti tomu, aby se to odstranilo. To platí také o vzorcích lidského chování.

Jiným problémem přechodného období je to, že vyžaduje otevření plného přístupu ke všem úrovním a dimenzím. To také znamená, že většina úrovní zlých, negativních stavů pekel je plně otevřena. Toto otevření je tedy platné v obou směrech. Lidé nyní mají přístup, pokud si tak přejí, do duchovního světa včetně negativního stavu a také ke všem duchům tohoto světa. Zároveň všichni duchové včetně těch, co jsou z negativního stavu, mají přístup k lidem. Jakmile se dveře otevřou, přichází a je k dispozici záplava různých informací, poselství, působení a vlivů.

Taková situace je nutná pro náležité soustředění, intenzifikaci, shromáždění, rozlišení, oddělení a eliminaci negativních a zlých vlivů, které nastávají. Lidé na planetě Zemi byli svými různými sklony, vírami a ztotožňováními se vždy spjati skrze souvztáhnosti se všemi odpovídajícími a relevantními duchovními stavy duchovního světa. Pro úspěšný a účinný proces přechodu nyní bude nutné dostat lidi na planetě Zemi do styku se souvztáhnými duchovními stavy duchovního světa v souladu s jejich způsobem života a podobností povah bez ohledu na dimenze či úrovně. To znamená proces shromažďování, soustředování, odlišování a oddělování. V takové situaci má každý jasnou ideu o tom, kam patří v souladu se svou láskou, náklonností a totožností. Každý se tudíž přidružuje ke svým.

Toto přechodné období ze starých, mrtvých, navyklých a tradičních životních stylů, které charakterizují typickou, specifickou lidskou éru, k novému, pokrokovému a vysoce duchovnímu životnímu stylu Nového věku člověčenstva, již nějakou dobu

existuje. Jeho první znamení a startovní bod se datuje k období závažného zjevení přeneseného Emanuelem Swedenborgem. Toto zjevení lze považovat za počátek přechodné periody ze starého, tradičního a stagnujícího myšlení Temných věků k myšlení, ideám a životu nového duchovního věku. V jeho době bylo však otevření dveří do duchovního světa stále omezeno a zapovězeno. Kvůli přípravě na otevření bylo nutné nejprve formulovat určité nové ideje o duchovnosti, náboženství a pravém náboženském životě. Proto Swedenborg varoval před komunikací s duchy a s duchovním světem. Za podmínek, jaké tehdy existovaly jak v duchovním světě, tak i na planetě Zemi, to bylo vhodné a správné varování. Pro tuto komunikaci nebyly tehdy k dispozici žádné náležité nástroje, záruky, postupy a správné duchovní ideje. Tím, že lidé mají ve své nadosobní duševnosti jen staré, zkruslené náhledy bez přítomnosti správných idejí o duchovním světě, by mohlo toto otevření zničit rovnováhu duchovních stavů a kondic. Důvodem je to, že by byl dovolen přístup pouze k negativním nebo pochybným stavům a rozpoložením duchovního světa kvůli nedostatku jakýchkoli náležitých idejí, které by byly schopny spojit lidi s pozitivním stavem. To by jen umocnilo stavy zla a rozšířilo existující negativní podmínky. Je třeba si pamatovat, že Swedenborgova éra byla érou, ve které se právě začalo vycházet z tzv. Temných věků. Nebylo zde nic, co by mohlo být spojeno s něčím zdravým. Duchovní ideje zjevené Swedenborgem - jak se uvádí v první části této knihy ale podchytily - jak to bylo zamýšleno - uvědomění nadosobní duševnosti a fenomenální duševnosti a niterně (v mnoha případech nevědomě) připravovaly lidstvo pro toto plné otevření a závěrečný střet mezi negativním a pozitivním stavem. Swedenborg však ve svém pojetí naznačil, že nutnost znovuobjevení přístupu do duchovního světa a komunikace s jeho obyvateli má vrcholný význam pro jednotlivcův duchovní pokrok.

Má jen malý význam, jak mnoho či jak málo lidí skutečně zná či četlo Swedenborgovy práce, vzhledem k tomu, že jakmile jakákoli idea takové povahy nastane, uchytí se v univerzálním vědomí, z něhož se přenáší za účelem transformace do nadosobní duševnosti a fenomenální duševnosti, aby mohla být na vnější úrovni a vnějším stupni účinná v působení a činnostech lidstva jako celku.

Tento přechodový proces probíhá více než 225 let. V současnosti se přechodové období dostává ke svému vrcholu. Výsledkem dalšího kroku bude závěrečný střet vedoucí k odstranění negativních vlivů a k založení plné vlády pozitivních stavů a procesů na planetě Zemi. Když se tohoto vrcholu dosáhne, uskuteční se otevření dveří. A toto otevření přinese se sebou jistá rizika a nebezpečí, jež si je třeba uvědomit.

V průběhu tohoto otevírání se nitra u všech jednotlivých lidí na planetě Zemi neotevřou souběžně. Taková situace je kvůli duchovní nevědomosti mnoha lidí nežádoucí a riskantní. Nicméně toto otevření nastane v širokém měřítku u těch lidí, kteří budou potřeba pro duchovní vedení druhých. Je-li dostatečný počet takových lidí, kteří mají přístup k duchovnímu světu v obou směrech, nastolí se dostatečná duchovní rovnováha k tomu, aby se odstartoval závěrečný proces střetnutí. Jejich uvědomění a vliv bude zahrnovat i ty, kdo zůstanou nevědomí, či ty, kteří nedosáhnou osobního přímého duchovního uvědomění této nové situace.

Ačkoli probíhá proces přechodu, přípravy a reorganizace všech sil postupně a v progresivních krocích, jakmile bude vše připraveno, uskuteční se drastický posun a náhlá změna. Takový drastický posun lze srovnat s ničivým zemětřesením. Chvilku před tím, než zemětřesení udeří, je vše normální a v klidu a míru, ale chvíli poté zůstanou jen trosky a mrtvá těla. Nic nebude stejné. V procesu přípravy počínají lidé obvykle dostávat mnohé zprávy z duchovního světa. Obsah těchto zpráv je určen niternými pocity, stavy, kondicemi a kvalitami na obou stranách. Jak pozitivní, tak i

negativní entity získávají na svou stranu lidi s podobným vnitřním založením či filosofií a skrze ně vykazují vliv na běh událostí, zintenzivňují tak proces odlišování a separace.

Protože se esenciálně a substanciálně jedná o duchovní bitvu se souvztažnými důsledky ve fyzickém světě, hlavní zdroj odporu, nechuti a opozice vůči jakékoli změně se bude nalézat v institucích, které ovládají lidské duchovní uvědomění. Tyto instituce zahrnují existující církve. Tyto církevní instituce se po celém světě stanou hlavní zbraní v rukách negativních sil, aby bránily změnám a přiváděly lidi zpět k tradičnímu a navyklému myšlení a způsobu života. Nebezpečím této situace je fakt, že se to dělá ve jménu Boha. Mnozí lidé po mnohá léta slepě věřili církevním doktrínám a pravidlům tak, že je berou za daná.

Proto je třeba být neustále ve střehu před vlivem domněnek náboženských institucí. Tím se teď ale nemá říci, že někteří jednotliví členové církevních institucí nejsou osvíceni pravdou. Velmi často jsou a velmi často v nejméně očekávaném a nanejvýš konzervativním prostředí. Co se zde říká, je to, že církevní instituce a jejich horoucí příznivci jsou využiti za účelem udržování stagnace, ale toto tvrzení se nevztahuje na všechny členy.

Jsou ještě jiná upozornění na nebezpečí, rizika a na opatrnost, která se mají v této době vzít v úvahu:

1. Jakmile se poznání konce lidské éry a konce těch, kdo ji nastolili, dostane do povědomí, všichni její udržovatelé a negativní pseudolidé mnohonásobně zintenzivní všechny své prostředky na obranu svého panství. To povede k útokům neobvyklé síly a divokosti - podobným jako u zraněné šelmy - které se budou projevat narůstající frekvencí a intenzitou negativních, špatných událostí, zlovolností, podvodů, sebeklamů, obmyslné a zavádějící propagandy. Taková situace může vést k nebezpečí akceptace některých jejich idejí, obzvláště těch, které se představují ve jménu Božím.

2. Neobvyklá šíře duchovní temnoty a rozšíření zla, jež v průběhu tohoto přechodu zahálí svět, by mohla vést mnohé k pocitům apatie, zklamání, beznaděje i nemožnosti pomoci a k touze vzdát boj. Takové stavy jsou vkládány, podporovány a umocňovány všemi negativními silami. Tyto sklony si je třeba neustále uvědomovat a včas je zachytit tím, že se připomene, že takové pocity a impulsy slouží jen negativním silám.

3. V průběhu tohoto období přechodu se objeví neobvykle mnoho jasnovidných předpovědí přesných dat konce světa, katastrof, holocaustů a přírodních pohrom. Takové předpovědi budou pro lidi zavádějící a budou odvádět jejich pozornost od skutečného nebezpečí. Nebezpečí takové přesné předpovědi spočívá ve faktu, že jakmile ve skutečnosti selžou, lidé mohou přestat věřit elementům pravdy, kterou mohou tyto předpovědi obsahovat, aby tak nedbali varování, až nastane skutečné nebezpečí a oni na něj budou upozorněni. Zárukou v této situaci je být obezřetným a opatrným v přijímání přesných dat z těchto předpovědí. Jejich obecný obsah má obvykle nějakou platnost, kterou lze bezpečně pojímat a která bude najisto působit. Nikdo ale nezná a ani nemůže znát - s výjimkou vyložené náhody - jakékoli přesné datum. Negativní duchové mají rozkoš z jasnovidného předávání nesprávných dat v pevné víře, že skutečně znají pravdu, ale je to jen klam a sebeklam.

Taková znalost by rušila Absolutní Božskou prozřetelnost Nejvyššího a ničila by ji tím, že by odníkala svobodu volby změnit jakoukoli situaci. Jakmile se něco provede, je to k dispozici každému skrze univerzální vědomí, aniž si to vědomě uvědomuje, či nikoliv. Takové uvědomění nutnosti a nevyhnutelnosti situace vede k opaku svobody

volby a vynakládá se veškeré úsilí na to, aby se šlo opačným směrem. Vzhledem ke schopnosti lidí se měnit se tito mění, jakmile znají předpověď a věří v ni. Taková změna není ale vždy v jejich nejlepším zájmu, neboť se přičí Absolutní prozřetelnosti, která ví, co je pro každého nejlepší s ohledem na jeho věčný život. Toto je skutečné nebezpečí takových situací a předpovědí. Narušování Absolutní prozřetelnosti by u každého vedlo ke stále větším a ničivějším důsledkům pro jeho věčný život.

Přesné předpovědi jsou tudíž možné jen tehdy, až se učiní finální volby a pro jednotlivou situaci jsou již nezměnitelné. Přesné odpovědi se ve skutečnosti činí synchronně s událostmi. Ale i v této situaci není žádné konečnosti, neboť její následek se může změnit. Pojetí finality pochází z negativního stavu zel, protože v něm neexistuje žádný pokrok, vše je pro něj konečné. Ne tak pro pozitivní stav, neboť vše v něm a z něho je progresivní a lze to změnit s ohledem na zvelebení jakékoli situace. Finalita situace je zavržením tvořivého ducha. V Absolutní lásce a Absolutní moudrosti Nejvyššího a ve všech pozitivních stavech a procesech, které se z Nejvyššího odvozují, neexistuje žádná taková stagnace.

Jiným nebezpečím takových přesných předpovědí je to, že kdyby měly být pravdivé, byly by také k dispozici stavům zla, které by se náležitě připravily na to, aby odvrátily cokoli ohrožující jejich rozpoložení.

Proto si má každý uvědomit, že není možná žádná přesná předpověď vyjma náhody. Obecně je však možné přibližné vylíčení různých událostí, které se odehrají. Kvůli připravenosti na jakoukoli možnost je užitečné mít takové přiblížení.

4. Jak se shora uvedlo, přechodné období dovoluje komunikaci s vlastními duchovními rádci z duchovního světa. Pojem duchovních rádců se široce probírá v knize téhož autora pod názvem „Principy duchovní hypnózy“, na kterou se odkazuje čtenář, který si přeje tuto věc sledovat do hloubky. (Je publikována stejným vydavatelem jako tato kniha). Když lidé započnou komunikovat s někým z jiné dimenze, jsou velmi nadšeni a chtějí sdílení a mají přirozenou tendenci na místě přikládat hodnotu všemu, co jim takový duch říká. Omylem za této situace je to, že si lidé myslí, že duchovní rádci mají Absolutní pravdu. Lidé si nechtějí uvědomit, že nikdo v celém Stvoření nemá úplnou pravdu či schopnost sdělovat Absolutní pravdu. Jedině Nejvyšší má tuto Absolutní pravdu, protože je Sám/Sama Absolutní pravdou. Ryzí Absolutní pravda není ve své celistvosti dosažitelná a pojímatelná nikým, kdo je relativní - bez ohledu na to, kdo to je, byť by byl stvořen jako první po Nejvyšším. I tento někdo by stále byl nastáváním, probíháním a stáváním se této pravdy, a ne touto Absolutní pravdou samotnou.

Takže když lidé slyší něco od svých duchovních rádců a nepůsobí to tak, jak jim bylo slíbeno, jsou zklamaní, rozladěni a zraněni a mohou se uzavřít před takovouto komunikací věřice, že to byla pouze jejich představivost.

Jiným nebezpečím a rizikem v této situaci je, že chtivost komunikace s duchovním světem bez znalosti zákonů, principů, směrnic a postupů ověřování a kontroly totožností těchto entit může vést k častým kontaktům s podvodníky, falešnými rádci či negativními duchy, kteří jsou chtiví toho, aby danou osobu spletli, svedli a uvedli do zmatku. Je třeba si zapamatovat, že jakmile se dveře otevřou, jsou otevřeny všude. To je skutečné riziko přechodu. Je možno začít naslouchat podvodníkům a věřit, že je to pravda.

Předtím, než se může bezpečně odehrát jakákoli taková komunikace, je třeba se seznámit s obecnými postupy, zákony a principy styku s vlastními duchovními rádci či

duchovním světem. Tyto postupy, principy a zákony byly popsány ve shora zmíněné knize „Principy duchovní hypnózy“.

5. Komunikace s duchovními rádci a s duchovním světem je nutným následkem otevření vyšších úrovní a stupňů. Sleduje-li kdo postupy, pravidla, směrnice a zásady takové komunikace, je to bezpečné, náležité, užitečné a nutné pro proces duchovního obrození a pokroku. Ohromně to tomuto procesu pomáhá. Pro všechna stará, tradiční, konvenční a stagnující zřízení je takový proces ovšem nežádoucí. Ohrožuje jejich základy, které jsou vybudovány na zákazu takové komunikace. Proto mnohé církevní instituce a agenti sil zla zavile útočí na takové praktiky a považují takové kontakty za velmi nebezpečné. Naznačují, že takový styk ničí svobodnou lidskou vůli, tudíž je proti Bohu a od ďábla. Problémem u těchto tvrzení je to, že jsou učiněna ve jménu Božím a vkládají do lidí obavy a pocitu viny z této komunikace. Přesto je tato komunikace životně závažná pro proces duchovního obrození a duchovního pokroku, protože připravuje náležité základy pro multidimenzionální spojení, které je součástí pravého duchovního růstu, pokroku a zlepšování.

Je třeba si být vědom takových nesprávných tvrzení a nepodléhat jejich vlivu. Ve skutečnosti je opak pravdou: Zabraňovat někomu ve styku s jeho vlastními duchovními rádci, kteří jsou mu přiděleni Nejvyšším za účelem duchovní svobody a rovnováhy, znamená ničit svobodnou vůli, jít proti Nejvyššímu a sloužit ďáblu.

6. Intenzifikace zla a negativních procesů spolu se záplavou informací přicházejících z ostatních dimenzí jako výsledek otevření dveří by v přechodném období mohla mnohé uvést do stavů zmatku, temnoty, masové hysterie, deziluze, rozporů, přijímání falešných slibů atd. V takové situaci jeden neví, čemu má věřit. Váhavost, nejistota a neschopnost jasněho nazírání vytváří kondici, v níž se pochybuje o všem. Je třeba si uvědomit tato nebezpečí a rizika a nenechat se ovlivnit ničím, co zaplavuje mysl. Opakuje se, že je třeba ostražitosti, opatrnosti a rozvahy před tím, než se přijme něco či někdo nebo uvěří něčemu či někomu.

7. Jak se uskutečňuje intenzifikace a koncentrace negativních stavů, zintenzivňují všichni agenti těchto stavů na celém světě svoji aktivitu. Jejich znakem je arogance, hrubost, vychloubačná jistota, která je k nalezení ve světě terorismu, revolucí, komunismu a v oblastech pod jejich vlivem. Tato situace je chmurná, vedoucí mnohé lidi k víře, že taková (negativní) ideologie musí být správná, když je tak úspěšná v tom, čeho dosáhla. To je skutečné nebezpečí této situace. Neuvědomují si, že dočasnost takového úspěchu je znakem přechodné periody, v níž se taková pojetí a tyto ideologie diferencují, separují a vstupují do plného vědomí lidí za účelem jejich eliminace v závěrečném střetnutí. Nelze eliminovat něco, co je skryté, nejprve to musí vystoupit na povrch. Vyjít na povrch znamená dočasně zvítězit, jinak by to nevyšlo na povrch.

8. Intenzifikace a vystoupení nahromaděných negativních stavů na povrch nutně vede ke zmenšení a v mnohých případech k nedostatku lásky, víry, trpělivosti, tolerance a vůle porozumět druhým a sobě. To je nebezpečný vedlejší efekt této přechodné periody. Ta také vytváří mnohé urážky, trampoty, mnohá popuzení, unáhlení a druhy posedlého chování spolu s mnoha ostatními patologickými kondicemi ducha, duše a těla. Mít účast a setrvávat v takových myšlenkách, pocitech a rozpoloženích může u některých podkopat pozitivní stav a jejich důvěru, spoléhání se, snášenlivost, vytrvalost a stálost v jeho konání v průběhu tohoto období zmatků a strádání. Je třeba si stále uvědomovat toto nebezpečí a nevydávat se neustálým útokům a výpadům producentů těchto rozpoložení.

9. Záplava v nadbytku informací, zpráv a předpovědí, která charakterizuje období

přechodu, může svým rozporuplným obsahem rozvíjet nesprávné vědomí či pocit, že ve Vesmíru neexistuje žádný sjednocující princip a žádná duchovní autorita, která by mohla vše utřídit a dát dohromady něco, co je spolehlivé, solidní a věrohodné. To vytváří pocit, že Nejvyšší opustil lidstvo. Při takovém uvažování se i lidé, kteří věří v Nejvyššího, příležitostně trápí pochybami o své vlastní integritě a pochybami týkajícími se jejich víry v Pána. To je vážný vedlejší účinek, který doprovází přechodové období a je třeba si ho stále uvědomovat a nebýt pod vlivem takových pochybností. Takové pochyby lze považovat za znaky končící typicky lidské éry.

10. Vynesení všech negativních stavů na povrch a též otevřený přístup ke stavům k nim souvztažným v přírodním i duchovním světě dává producentům negativních stavů neobvyklé nástroje vychytralosti, přesvědčivosti a mistrovství přetvářky. Jsou schopni vytvořit tak přesvědčivá roucha pro své falešné doktríny, že se jeví jako ryzí pravdy. To platí obzvláště tehdy, když používají citáty z Bible a z jiných svatých knih, aby dokázali věrohodnost svých doktrín. Taková situace je ilustrována objevením se početných kultů, skupin, sekt, způsobů ovládnutí mysli a všech druhů „spirituálních“ trendů, které jen přispívají k temnotě, zmatku a nevědomosti celkové situace. Je třeba si jich být vědom a také si být vědom jejich vychytralosti a mistrovství, s jakými mohou svádět, zavádět a negativně ovlivňovat duchovní uvědomělost.

11. Jedním z mnoha způsobů, jakými negativní síly vykonávají svůj vliv na lidi, je jejich přesvědčování, že jediné staré, tradiční, navyké způsoby jsou bezpečné, jisté a spolehlivé. Proto se z jejich popudu objevují takzvané „morální“ většiny, které se snaží zachovat všemi prostředky staré zvyky, konvence, tradice a konzervativní, viktoriánské, pseudonáboženské životní styly zákazů, omezování a tabu. Zlořádnost takových snah je posilována skutečností jejich takzvané většiny a podpory od mnohých církevních institucí a jejich přežitých doktrín. Obvykle jsou v jejich čele buď představitelé, či horliví stoupenci těchto doktrín. Nebezpečí takových situací je v tom, že výřečností, sebeospravedlňováním, horlivostí a bezohledností samozvané většiny může být jedinec doveden k pochybám o svém vlastním vnitřním hlasu a o vedení Vnitřní mysli, která může přinášet a přináší nové, svěží a svobodné ideje a nového ducha do všech stojatých vod konvencí a tradic, které tak horlivě brání morální většina.

V této přechodné periodě je třeba si pamatovat, že objevení se takových skupin, jako je „morální většina“, je znakem přicházejícího konce všech takových stagnujících nahromadění a hald zkreslení.

12. Jak se již uvedlo, v průběhu přechodného období se přenáší mnoho zpráv, tvrzení a nauk z duchovního světa do světa přírodního. Mnoho svazků knih je napsáno na základě těchto zpráv či přímého diktátu skrze média. Nebezpečí těchto poselství je v tom, že kvůli faktu, že přicházejí z duchovního světa, obsahují v sobě často elementy pravdy. Takovým působením se mimo jakýkoli stín pochybností potvrzuje existence duchovního světa. V mnoha případech však tím i končí jejich užitečnost. Velmi často není důležité, co se v nich říká, ale skutečnost, že se to říká a odkud se to říká. Naneštěstí lidé nerozumí této záležitosti a vnímají tento fakt jako přímé zjevení. Nechtějí přijmout skutečnost, že pravé zjevení je dáno a je možné jen přímo od Nejvyššího. Žádné jiné zjevení není možné. Jakýkoli jiný zdroj takzvaného zjevení je pochybný, neúplný a zjevení kvůli omezenosti svého zdroje podléhá početným zkreslením.

Přijímání takových poselství z různých zdrojů duchovního světa vytváří vážné nebezpečí pro mnoho lidí, kteří jimi mohou nahradit pravé duchovní principy, které mohou přicházet jediné přímo od Nejvyššího. Je třeba si toto pravidlo zapamatovat a

nebýt ovlivněn naprosto ničím, co přichází z duchovního světa, byt' to zní příjemně, přesvědčivě a věrohodně.

13. Přejídné údobí je obdobím očekávání a obav z neznámého. V takových emocích spočívá nebezpečí buď v promítání vlastních osobních tužeb, přání, osobních předpokladů, prahnutí po odvetě, sebeospravedlňování, fantazií a snů, což má jen málo společného s realitou budoucího, nebo na straně druhé muže strach z neznámého vést k váhavosti, ohlížení se zpět a k blokování vlastního niterného hlasu, který pobízí k tomu, aby se postoupilo vpřed. Takový strach je doprovázen falešnými vzpomínkami na falešnou bezpečnost a jistotu odvozenou ze starých vzorců chování a životních stylů, které vybízejí k návratu.

Je třeba si neustále připomínat taková nebezpečí a rizika a být všemožně opatrný před vlivy buď svých vlastních nereálných očekávání, nebo falešných pocitů bezpečnosti a jistoty starých životních stylů.

14. Charakteristika této přejídné periody se může popsat v pojmech nestability, neustálých změn a rozporů. Takový charakter nutně určuje i své směřování, jehož podstatou je nedůslednost, nesouvislost a nespolehlivost ohledně jakýchkoli poznatků, filosofií, výsledků a tvrzení neustále se valících na lidi. Toto je hlavní riziko v průběhu přejídné periody, protože nic není věrohodné a jisté, jelikož se vše nachází v neustále se mčícím módu a trendu. Nic není konstantní, nic není stabilní ani spolehlivé. Tato situace je neslučitelná s pravou lidskou přirozeností, která vyžaduje a požaduje ve svém prostředí stabilitu, bezpečnost a jistotu a spolehlivou zpětnou vazbu z něho. Její rovnováha je za těchto okolností vážně ohrožena.

Je třeba si tento fakt uvědomit a zaujmout moudrý postoj s otevřenou myslí a otevřeným srdcem a s neustálým vědomím potřeby pohyblivosti, ohebnosti a přizpůsobivosti. V takové moudrosti je přítomnost Nejvyššího, který bude takovou osobu bezpečně vést skrze rizika přejídné periody. Je nutné si zapamatovat, že v průběhu přejídné periody platí jen jedno pravidlo: Co bylo vhodné a správné včera, nemusí být vhodné a správné dnes, a co je vhodné a správné dnes, nemusí být správné a vhodné zítra.

Toto jsou tedy hlavní rizika a nebezpečí období přejídné periody a otevírání a stavění mostů.

Vyhnut se negativním silám a střežit se jich je možné jedině nasloucháním vlastnímu niternému hlasu, ve kterém je Nejvyšší, nepovažovat nic za trvalé a konečné a neočekávat nic od ničeho či nikoho. Takový postoj pomůže nalézt správné a vhodné nástroje a stavební bloky nového věku a vlastního nového života.